

des Hærløven fremtidig skal komme til at se ud. Det ærede Medlem tog derfor fuldstændig fejl, naar han troede, at det, der nu er sket, paa nogen Maade fyldestgjør Hærløvens Bestemmelse om dens Revision. Han sagde nu rigtignok, at man godt kunde optage den igjen i denne Samling, naar man fik et nyt Ministerium, men det er dog uvis, om man faar et nyt Ministerium, og det ærede Medlems Paastand maatte da heller ikke være gaaet ud paa, hvad den gaar ud paa, men den maatte være gaaet ud paa, at Sagen udsættes, indtil det viser sig, om vi faae et nyt Ministerium i denne Samling, i hvilket Tilfælde man kunde tage Sagen op paany. Saaledes lyder imidlertid Forslaget ikke, og der er, naar det bliver vedtaget, en vis Fare for, at Sagen ikke vil blive gjenoptagen under den Betingelse, som det ærede Medlem haaber vil indtræde. Det kan jo imidlertid være, at den indtræder; de ærede Herrer ere ganske vist meget vante til at trøste sig med den gjenfaldige Forsikring, at det maa ske, om ikke idag saa imorgen eller i alt Fald ganske vist iovermorgen, men det er dog muligt, at de tage fejl, og under den Forudsætning er det Skridt, der nu foreslaas, efter mine Begreber ikke lovligt.

Formanden (Strabbe): Da den ærede Taleer stemplede den fremsatte Paastand som ikke lovlig, tror jeg det vil ligge indenfor mit Over som Formand at udtale, at jeg betragter den som fuldstændig lovlig. Det ligger i Naturen af et saadant Bud om Revision, som jo forøvrigt kjendes fra forskjellige andre Love, at det ikke paa lægger Rigsdagen nogen Forpligtelse til at vedtage et forelagt Revisionsforslag, men at Rigsdagen selvfølgelig har sin grundlovmæssige Frihed til paa hvert Standpunkt at forfaste det Grundlag for en Revision, der er forelagt den. Men naar Rigsdagen aldeles uomtvisteligt har sin grundlovmæssige Frihed til at forfaste det forelagte Grundlag, skjønner jeg ikke rettere, end at den lige saa fuldt har fuldstændig lovlig Besigtelse til at afvise Sagen under Motivering af, at det er et ukvalificeret Grundlag, der er blevet forelagt. Jeg anser saaledes den fremsatte Paastand for fuldstændig lovlig; ellers havde jeg selvfølgelig heller ikke sat den under Forhandling.

Rimestad: Jeg har ikke betvivlet, at den ærede Formand anser dette Skridt for lovligt, da han ellers uden Tvivl ikke vilde have

admitteret Forslaget til Afstemning; men jeg kan ikke andet end fremdeles for mit Vedkommende være af en modsat Mening, og skjøndt denne Mening selvfølgelig ikke faar nogen Betydning overfor Spørgsmaalet om, hvorvidt Forslaget skal komme til Afstemning her i Thinget eller ikke — hvad det udelukkende tilkommer Formanden at afgjøre — vil den ærede Formand vist ikke finde det urimeligt, at jeg kan fastholde denne Anskuelse som en for mig i og for sig tilstrækkelig afgjørende Grund — om der ikke var nogen anden — til at stemme imod den motiverede Dagsorden. Jeg kan ikke andet end fastholde, at det, naar der er Tale om at underkaste et Lovarbejde en Revision, ligger i Forholdets Natur, at Meningen maa være, at det skal underkastes en Forhandling baade ved 2den og ved 3die Behandling, idet det er Forudsætningen, at der skal gives det en vis Skikkelse, enten konform med den tidligere eller en ny. Dette staar der udtrykkelig, og ligesom jeg derfor ikke vilde anse det for berettiget overfor Hærløvens § 186 at negte et Forslag om Revision Overgang til 2den Behandling, saaledes anser jeg det for end mindre berettiget, at man endog afslører hele Behandlingen af Sagen ved en steblikkelig Afvisning.

Boisen: Jeg anmodede det ærede Medlem om en tydeligere Udtalelse af hans Mening, fordi jeg, da jeg første Gang havde Ordet, ikke kunde antage, det var hans Mening, hvad det nu endelig lykkedes ham at gjøre mig klart. Jeg kunde nemlig ikke gaa ud fra, at det ærede Medlem virkelig mente, hvad han endte med at sige, nemlig, at han betragtede det her foreslaaede Skridt som ulovligt. Jeg havde en for stor Agtelse for det ærede Medlems hele juridiske Opfattelse til, at jeg kunde antage, det var hans Mening; men det ærede Medlem er nu, for at gjøre sin Mening klar, endog gaaet til den Yderlighed, at han har brugt et saadant Udtryk, og han har da ogsaa fra den høitærede Formands Side faaet det fornødne Svar, at her ikke var Tale om noget ulovligt Skridt. Det forekommer mig forøvrigt, at det er en ganske mærkværdig Maade, hvorpaa det ærede Medlem opfatter Hærløvens Revisionsbestemmelser. For mig er det kommet an paa at tilveibringe Betingelserne for et reelt Resultat, og det har for saa vidt været mig temmelig ligegyldigt, enten man formelt brugte den ene eller den anden Fremgangsmaade.